

на Идолы-тѣ са срѣти, дѣто са прити-
снахъ жреци-тѣ и народъ до хылада
чловѣци.

Слѣдъ това мъчитель-тъ заповѣда да
имъ обвѣштъ ржцѣ-тѣ и крака-та до прѣ-
сты-тѣ съ платно, натопено въ дървено ма-
сло (зеитинъ), и да ги запалѣтъ живи; из-
защо-то и тоа сгѣнь неможа да ги из-
гори, тогава на 6-го Юліана и на момче-
то Келсія, одрахъ кожіж-тъ отъ главы-тѣ
имъ, а на Свѣщенника Антоніа, извадихъ
очи-тѣ съ ждицъ и ослѣпа; а Св. Маріо-
нимъ, откакто мъчнхъ различно, и дрѣгы-
тѣ Св. мъченици, хвърлани и на звѣрове-
тѣ, като неможахъ да ги поврѣдѣтъ, прѣ-
дадохъ са на посѣченіе, безъ да пожали жѣ-
стокый князь дори и сына си съ майкъ мѣ,
своіж-тъ сѣпрѣгъ.

На дрѣгъ-тъ ноць додохъ Свѣщеници, и
много благочестиви мъжи, кои-то прибрахъ
мъченически-тѣ трѣпове и погрѣбохъ ги,
честно въ черковныа олтарь. А Богъ, кой-
то прославлява свои-тѣ угодници, даде
да извира отъ това мѣсто жива и цѣли-
телна вода, отъ която са исцѣрвахъ всѣ-